

יום ד', ד' בסיון תשס"ג (4 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ד' באייר, 48 ימים, שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

אחד משמות חג השבועות הוא "חג הקציר": **"וחג הקציר ביכורי מעשיך אשר תזרע בשגה..."** [שמות כ"ג 16] לפי המדרש, חג הקציר בארץ-ישראל נמשך "מתחילת קציר שעורים ועד כלות קציר החיטים ג' חודשים" [רות רבה ה' י"א]. ביום ט"ז בניסן [היום השני של חג הפסח] הובא העומר מן השעורים. מאותו יום, "חצי ניסן, אייר וחצי סיון – קציר" [מסכת בבא מציעא ק"ו:]

לוח גזר [הלוח הקדום ביותר הידוע לנו בחפירות גזר, והוא מראשית תקופת המלוכה מהמאה ה-10 לפסה"נ] מגדיר את הזמן החקלאי "ירח קציר שעורים, ירח קציר וכלה." זמן סיון הוא זמן שמחה, **"ברינה יקצורו"** [תהלים קכ"ו 5]. שמחת הקציר מתבטאת גם בדברי ישעיה **"...שמחו לפניך כשמחת בקציר..."** [ט' 2]

ימי סיון הם זמן קציר החיטים. לחיטה היתה חשיבות ראשונה במעלה לחקלאים בארץ-ישראל ולכן לוותה בדאגה רבה מפני שינויים אקלימיים שיפגעו בה. אם "יצא ניסן וירדו גשמים – סימן קללה." [מסכת תענית פרק א' משנה ז'] שמואל הנביא מבטא את קיללת הגשם בעת קציר **"הלוא קציר חיטים היום אקרא אל ה' ויתן קולות ומטר וצאו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני ה' לשאול לכם מלך."** [שמואל א' י"ב 17] הגשם בקציר הוא אות קללה, **השלג** בעונה זו מעורר פליאה: רבי יהוסף שוורץ בספרו "תבואות הארץ" מתאר בשנת 1754: "כמעט לא נמצא מניין בבית הכנסת פה בעיר הקידש בחג השבועות כי בלילה ההוא ירד השלג כל-כך עד שלא יוכל כמעט איש לצאת בשחרית בעת התפילה." עדות מוקדמת יותר לשלג בחג הקציר מביא הנוסע רבי משה באסולה ב-1522 המספר על כתובת בבית הכנסת של ברעם: "אל תתמהו על השלג שבא בניסן, אנחנו ראינוהו בסיון." [עלון זמן. מקום]

~~~

לקראת חג השבועות (הבעל"ט – מחר בלילה!)...
וכבר אמרו חכמים: "תורה – תחילתה גמילות חסדים".

ולמה עשה הקב"ה את הכהנים והלויים תלויים בחסדם של בני ישראל, ולא נתן להם שדה וכרם? – כדי שיהיו מצויים להם ללמדם תורה ולכפר עליהם בהקריבם את קרבנותיהם לפני ה', כמו שנאמר: **"יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך"** [דברים ל"ג 10] ואומר: **"כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו."** [מלאכי ב' 7]

נצמדה לחג השבועות גם מצות מתנות עניים – **"מיסת נדבת ידך", "פאת שדך" ו"לקט קצירך"** שחייב אדם לעזוב לעני ולגר. אף נצטוונו בפרשה לשמח את הלוי, את העני ואת הגר, היתום והאלמנה, העבד והשפחה ולשמוח איתם יחד, אבות ובנים ובנות, זכר ליציאת מצרים. ולמה הזהירה תורה בעניין מתנות עניים בקשר לחג השבועות? משום שבשבועות

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ד', ד' בסיון תשס"ג (4 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ניתנה תורה, ומצות צדקה לעניים היא אחד משלושת הדברים שהעולם עומד בזכותם, והם: תורה, עבודה וגמילות חסדים. [אבות א' ב'] {ההמשך, בע"ה, מחר} [הלכה לעם]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל